

מסורת הש"ס

(ב) בית 15 : בית קטן : מה
גבול : (ג) כפי שיש להוסיף
(ד) ואלו שאלו דברים
(ד) כפי שיש להוסיף

הנהגות הב"ה

(ה) רש"י ד"ה התם ליה
והי אכל הכה דרשני
אליה : (ז) תוס' ד"ה אלא
והי לא בני נגה החורבה
אלה בקרקע המורכב ורבי
חננאל פירש וכו' ורש"י
לגב : (א) ד"ה אמת וכו'
כמו שכתב ריב"ז ע"ק דף
10 :

כל גגות פרק תשיעי עירובין

ז.

עין משפט
גרי מצוה

לנטורי תרביצא עבידא. וסילק עזמו מן הגגין : ז' אמוס כנג וס"ג.
כרז סביבא ליה לחמר נג שני הגגין אין מטלטלין בו אלא כד'
דאסרי האדדי : מהו. לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד ברה"ר סמוך
לו גבוה ו' רחב ד' : כרמלים ורה"י קא מיבעיא ליה. כמתיה. כלומר

לנטורי תרביצא הוא רעבידא בעי רמי בר
חמא שתי אמות כנג ושתי אמות בעמוד
מהו אמר רבה מאי קא מיבעיא ליה כרמלית
ורה"י קא מיבעיא ליה ורמי בר חמא :^א אגב
חורפיה לא עיין בה אלא הכי קמיבעיא ליה
ב' אמות כנג וב' אמות באכסדרה מהו מי
אמרינן כיון דלא האי חזי לדירה ולא האי חזי
לדירה חדא רשותא היא או דילמא כיון דמנג
לגג אסיר מנג לאכסדרה נמי אסיר בעי רב
ביבי בר אבבי ב' אמות כנג וב' אמות בחורבה
מהו אמר רב כהנא לאו היינו דרמי בר חמא
אמר רב ביבי בר אבבי וכו' מאחר אתאי
ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה וחורבה חזיא
לדירה וכו' מאחר דחזיא לדירה מאי קמיבעיא
ליה אם תימצוי לומר קאמר אם תימצוי לומר
אכסדרה לא חזיא לדירה חורבה חזיא
לדירה או דילמא השתא מיהא לית בה
דיוורין תיקו גגין השוין לר"מ וגו' יחידי לרבנן
רב אמר מותר לטלטל בכולו ושמואל אמר
אין מטלטלין בו אלא כד' רב אמר מותר
לטלטל בכולו קשיא דרב אדרב התם לא
מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא
ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא כד'
אמות קשיא דשמואל אדשמואל התם לית הוי
יותר מבית סאתים הכא הוי יותר מבית
סאתים והוי מחיצות למטה עבידן למעלה
לא עבידן והוה כקרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה וכל קרפף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו
אלא כד' איתמר ספינה רב אמר מותר
לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין
בה אלא כד' רב אמר מותר לטלטל בכולה
דרא

ברמלית ורה"י קמבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד'
דאי נסמון לו לא הוי עמוד רה"י דנפך נמילוא
לגג וכנג דמי אכל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדך למעלה מעשרה
משמטת דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל
הכא מודה כיון דאין נח במקום פטור :
אלא ב' אמות כנג ושתי אמות

רבינו חננאל

אלא לנטורי ביתיה הוא
דבעי. שתי אמות (בימות)
[אמות] כנג שורא רשות
היחוד ושתי אמות בפטור
שהוא כרמלית כו'. בני
רמי בר חמא שתי אמות
כנג ושתי אמות
באכסדרה. כיון דמנג לגג
אסיר. מנג לאכסדרה נמי
אסיר כו'. ועלתה בתיקו.
בעי רב ביבי בר אבבי שתי
אמות כנג ושתי אמות
בחורבה מיהו. אמר רב
כהנא לאו היינו בעיא
דרמי בר חמא ועלתה
בתיקו. אוקפ רב ביבי
בר אבבי. רב כהנא מאחר
אמי נמי. כלומר הנה הוא
כא ומריב. אכסדרה לא
חזיא לדירה כו'. ועלתה
גם זו בתיקו. גגין השוין
לר' מאיר. דמי כל גגות
העיר רשות אחת. וגו'
יחידי לרבנן. דתנן רב
אמר רשות לטלטל. רב
אמר מותר לטלטל בכולו.
דרא מינכרא מילתא
[מיתחוק] [מיתחוק]
מחיצתא. ואמר רבי
אסיר מחיצתא. ולא רמי
לגג בין הגגין. [סוף] התם
לא מינכר ולא [מתחוק]
[מתחוק] מחיצתא וכל גג
וגו' לפיכך אמר רב התם
אין מטלטלין בו אלא
כרפף אמות. ושמואל
אמר הכא כנגין השוין
לר' מאיר. וכנג יחידי
לרבנן. אין מטלטלין בהן
אלא כרפף. מאי
[טעמא] משום דהני גגין
הווין ליה יתר מבית
סאתים. והני מחיצות
למטה עבידין. למעלה לא
עבידין. והווין כקרפף
שלא הוקף לדירה. וכל
קרפף יתר מבית סאתים
מטלטלין לדירה אין
מטלטלין בו אלא כד'.
וכי קאמינא כנג בין
הגגין מותר לטלטל
בכולו. כנג שיש בו בית
סאתים. אבל בבית סבת
סאתים. לא. וכן הלך
בספינה רב אמר מותר
לטלטל בכל הספינה.

באכסדרה מהו. פירש
נקוטנס ע"ג מקרה של אכסדרה של
נעלים אחריים יותר מבית סאתים
דהשתא הוי ליה כרמלית אכל מוך
אכסדרה לא רצה לפרש דיוון דמקורה
לא הוי כרמלית כמה שהיא יותר
מבית סאתים כדמוכח בפרק עושין
פסין [לעיל דף סה]. דלמר קרפף יותר
מבית סאתים אוקירה בו בית סאה
כו' ומיבעיא ליה באכסדרה ללא שייך
לית בה דיוורין כל כך דכפי' נקוטנס
וכמר הכי כנג בחורבה דחזי לדירה
טפי וכעי נמי כנג בחורבה כמו
באכסדרה ומלשון הקוטנס משמע
דבחורבה לא בני כנג (ו) אלא בקרקע
החורבה ור"ת פ"י ב' אמות כנג לדירה
רה"י וכו' אמות נעמוד שהיא כרמלית
שאינו גבוה ו' והוא רחב ד' ומשיבא
לגג כרה"י משום דמיהני ביה עירוב
לטלטל בקולו ולא הוי כשאר כרמלית
אין דילמא כיון דמנג לגג אסיר.
פ"י נקוטנס וטעמא
דרבנן משום דקפדי אשינו נעלים
קלת קשה דלקמן (א) : אמרינן גג וחצר
ומרפסת רשות אחת לרבנן משמע
אע"פ שהן של נעלים הרבה :
ושמואל אמר אין מטלטלין בו
אלא כד'. פ"י נקוטנס
והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו
לטלטל ב' אמות כזה וב' אמות כזה
אע"ג דלפי המסקנא דמוקי שמואל
ביתר מבית סאתים חזי שמיר דאיכא
לאוקומי ממני' ללא הוי יותר מבית
סאתים מ"מ והנך לפרש הקוטנס
למאי דלקא דעמיה השתא :

קשיא רב אדרב. דס"ד דכלל

מינכר מחיצה איירי דאי מינכר מחיצתא לא היה שמואל אומר אין
מטלטלין בו אלא כרפף : הכא דהוי יותר מבית סאתים. ולא
אמרינן גוד אסיק לר' מאיר כנגין הרבה אלא במחיצות החיצונות כיון
דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים ששבתו בבית אינו רשות
אחת ואמרינן גוד אסיק לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג
כקרפף לאסור ביתר מבית סאתים אם כן בבית סאתים או בפחות
נמי ישכח כקרפף בית סאתים שלא הוקף לדירה ויאסר לטלטל מנג
לחצר לרבנן כמו מקרפף לחצר ולקמן (א) : אמר' דלרבנן גג וחצר רשות
אחת וקרפפות רשות אחת ו"ל דדירה גג הויא טפי דירה מבקרפף
לענין כשאינו יותר מבית סאתים : איתמר ספינה. מיהיה מבית
סאתים איירי דכפי' נקוטנס ופליגי אי חשיבי מחיצה דספינה כמקופת
לדירה אי לא אכל בפחות מבית סאתים לכוילי עלמא הויא מחיצה
ומטלטל בה דהא נעשה כולה כד"ל דפקי רב ושמואל כרבנן גמילא
כספינה כפ' מי שהולכוהו [לעיל דף מד] : ולי אפילו בפחות מבית סאתים
אין מטלטלין בה אלא כד' לא היתה נחשבת כד"ל כמו שכתב (ו) בתל
וקע דדוקא מד' אמות ועד בית סאתים אכל יותר מבית סאתים לא :

דהא

וקאמרינן כהי גוד אסיק הלך לר' מאיר דמשיי ליה חדא רשותא ליהא
וכן גג יחידי לרבנן : ה"ג הסס לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא :
הסס ליכא יותר מבית סאתים. כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיק
אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאינן ניכרים ופולגמיהו קמיימא אליבא דרבנן
כפי עזמו וככל חדא ליהא יותר מבית סאתים אכל הכא (ו) דפליגי אליבא
יש כאן יותר מבית סאתים והיקף זה גוד אסיק אינו היקף לדירה
בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן ליה הוי מוקף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה וגו' וכן דלכא
טפי מבית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר : מותר לטלטל בכולה.
הבבית

פשיטא לרמי בר חמא דשרי הכא מאי התם הוא דאכסדרה לא חזיא
מדי לדירה אכל חורבה חזיא לדירה בתיקון מועט או דילמא כו' :
גגין השוין. שאין בהן גג גבוה מחבירו עשרה ויש הרבה סמוכין יחד :
לר"מ. דמשיי ליה כולה חדא רשותא ולא אסרי האדדי : וגו' יחידי
לרבנן. שאינו סמוך לחרים דאפילו לרבנן ליכא דליסר עליה : ושמואל
אמר אין מטלטלין בו אלא כד'. והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן
לטלטל ב' אמות כזה וב' אמות כזה. וטעמיהו דרב ושמואל מפרשא
ואולא : קשיא דרב אדרב. דר"ר לעיל (פס). כנגין השוין לרבנן דאסרי
האדדי אלא לא אמר גוד אסוק מחיצות שביניהם להיות מובדלת ה"ג
כנגין השוין לר"מ נהי נמי דהאי לא אסר אחריה דחדא רשותא משוי
להו מיהו בני רה"ר העובדת לפנייהם ולאחריהם וללדי החיצונות אמאי
לא אסרי עלייהו הא ליכא מחיצות לגגין ומחיצות מחטונות אמר רב
דלא מהני להו וכן כנג יחידי לרבנן ליסרו עליה בני רה"ר ומחיצות
שביניהם : ומשיי הסס. בין גג לגג לא אמרינן גוד אסוק דלא מינכרן
מחיצתא שהן מכוסות כנגין הלכך כיון דאמרו רבנן יש חלוק רשות
למעלה וגוד אסוק נמי כפי הני לא אמרי הכי הן פרוצים על אחד
לרשות האסוקה לו לפיכך אסור לטלטל בו : אכל הכא מחיצות מינכרן
וקאמרינן כהי גוד אסוק הלך לר' מאיר דמשיי ליה חדא רשותא ליהא
וכן גג יחידי לרבנן : ה"ג הסס לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא :
הסס ליכא יותר מבית סאתים אכל הכא (ו) דפליגי אליבא דרבנן
כפי עזמו וככל חדא ליהא יותר מבית סאתים אכל הכא (ו) דפליגי אליבא
יש כאן יותר מבית סאתים והיקף זה גוד אסוק אינו היקף לדירה
בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן ליה הוי מוקף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה וגו' וכן דלכא
טפי מבית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר : מותר לטלטל בכולה.
הבבית